

Vedtak i Transportklagenemnda - Fly

Sammendrag

Krav om refusjon av flypassasjeravgift.

Dato

16.05.2017

Saksnummer

2016-00682

Tjenesteytere

Norwegian

Klager har i det vesentlige anført

Klager skulle reise fra Bodø (BOO) via Oslo lufthavn (OSL) til Las Vegas (LAS) tur/retur 8. november 2016 med Norwegian. Det var ikke mulig å bestille gjennomgående reise på bestillingstidspunktet, og reisen ble følgelig bestilt i to bookinger. Klager mottok i juli en betalingsoppfordring for passasjeravgift for både strekningen Bodø - Oslo og Oslo - Las Vegas, til sammen kroner 512 for to passasjerer.

Klager anfører at det følger av Skatteetatens rundskriv om passasjeravgiften (19. mai 2016) § 3-22-5 at det gis fritak for «transitt- og transferpassasjerer». Fritaket innebærer at den første flyvningen i en transitt- eller transferreise er avgiftspliktig når avgangslufthavnen er norsk, mens alle påfølgende flyvninger er fritatt for avgift, jf. § 3-22-5 annet ledd. «Transitt- og transferflygninger» viser henholdsvis til påfølgende flyvninger med samme fly og påfølgende flyvninger med annet fly, jf. bestemmelsens første ledd. For å omfattes av fritaket kreves det at påfølgende flyvning må påbegynnes innen 24 timer etter den foregående, og at den må stå i direkte forbindelse med denne, jf. rundskrivets § 3-22-5 tredje ledd.

På denne bakgrunn hevder klager at billettene innfrir kravene til fritak for transitt- og transferpassasjerer, da det ikke stilles krav i rundskrivet til at reisen må bookes med én referanse eller ett flyselskap. På bakgrunn av det ovennevnte hevder klager at han og hans reisefølge kun er forpliktet til å betale en passasjeravgift pr. person, kroner 88 pr. person. Klager krever derfor tilbakebetalt overskytende innbetalt avgift på kroner 336.

Tjenesteyterne har i det vesentlige anført

Flypassasjeravgiften ble innført for reiser fra norske flyplasser etter 1. juni 2016. Avgiften pålegges også de reiser som er bestilt før avgiften ble innført. Avgiften utgjør kroner 80, og i tillegg kommer merverdiavgift.

Det følger av forskriftens § 3-22-5 at «transferpassasjerer» er fritatt fra avgiften ved påfølgende flyvning. Det avgjørende i denne saken er om klager må regnes som «transferpassasjer» på sin reise.

Bestemmelsens tredje ledd oppstiller vilkår om at «[D]en påfølgende flygningen påbegynnes innen 24 timer etter den foregående og må stå i direkte forbindelse med denne. Reisedokumentene bør vise avgang- og ankomstlufthavn, dato og klokkeslett for avgang og ankomst i henhold til rutetabell for alle flyvningene, flygningens sammenheng og et reisesammendrag». Norwegian anfører at reisen må være en sammenhengende reise med en gjennomgående billett for å bli omfattet av unntaket i § 3-22-5. Denne forståelsen støttes av definisjonen av «transferpassasjer» i Forskrift om avgifter på lufthavnene til Avinor kapittel 3, § 3-4, hvor det fremgår at en «transferpassasjer» er en «passasjer som bytter fra et rutenummer til et annet underveis på en sammenhengende flyreise med avgiftspliktig luftfartøy». Norwegian viser videre til Forskrift om endring i forskrift om avgifter vedrørende statens luftfartsanlegg og -tjenester § 3-2, som definerer «transfer» som «passasjer med gjennomgangsbillett som bytter fra et rutenummer til et annet underveis på en sammenhengende flyreise».

Det avgjørende er således om klagers reise var sammenhengende med gjennomgående billett. En billett er gjennomgående når reisen er priset samlet, og man har hele reisen på ett reisedokument med én bookingreferanse. Dette fremgår klart på Norwegians hjemmesider.

Norwegian hevder at klager valgte å kjøpe to separate billetter – en fra Bodø til Oslo og en fra Oslo til Las Vegas. Reisene har ulike bookingreferanse og fremkommer av ulike reisedokumenter. Reisedokumentet viser av denne grunn ikke reisesammendrag, flyvningens sammenheng eller klokkeslett for avgang og ankomst i henhold til rutetabell for alle flyvningene, jf. vilkårene i forskriftens § 3-22-5. Klager har kjøpt to separate billetter og reisen kan ikke anses som sammenhengende med gjennomgående billett.

Klager var ikke «transferpassasjer» i forskriftens forstand. Unntaket i § 3-22-5 kommer ikke til anvendelse. Norwegian avviser på ovennevnte bakgrunn klagers krav om tilbakebetaling av flypassasjeravgift.

Nemnda bemerker

Spørsmålet er om fritak for flypassasjeravgift for transitt- og transferpassasjerer etter forskrift om særavgifter § 3-22-5 forutsetter at passasjerer har kjøpt en gjennomgående billett.

I dette tilfellet er det opplyst at det ikke var mulig for klager og hans reisefølge å kjøpe gjennomgående billett på den aktuelle strekningen Bodø - Oslo - Las Vegas. Han bestilte derfor billetter Bodø - Oslo - retur med ett bookingnummer, og billetter Oslo - Las Vegas - retur med et annet bookingnummer. Det er beregnet flypassasjeravgift for to passasjerer to ganger.

Forskrift om særavgifter § 3-22-5 lyder slik:

(1) Med transitt- og transferflyging menes påfølgende flyging med samme fly (transitt) eller med annet fly (transfer).

(2) Den første flygingen i en transitt- eller transferreise er avgiftspliktig når avgangslufthavn er norsk, mens alle påfølgende flyginger er fritatt for avgift.

(3) Den påfølgende flygingen må påbegynnes innen 24 timer etter den foregående og må stå i direkte forbindelse med denne. Reisedokumentene bør vise avgangs- og ankomstlufthavn, dato og klokkeslett for avgang og ankomst i henhold til rutetabell for alle flygingene, flygingenes sammenheng og et reisesammendrag.

(4) Avgiftsfritaket gjelder reise med både rute- og charterfly og selv om den påfølgende reisen innebærer skifte av luftbefordrer eller lufthavn.

Forskriftens ordlyd, særlig punkt 3, tilsier at unntaket gjelder passasjerer med gjennomgående billett. Nemnda er enig med Norwegian i at definisjonen av transferpassasjer i andre forskrifter er relevant. Det vises som eksempel til forskrift om avgifter for bruk av lufthavner drevet av Avinor AS § 4 pkt. 6, der transferpassasjer er definert slik: "transferpassasjer: Passasjer som bytter fra et rutenummer til et annet underveis på en sammenhengende flyreise."

Nemnda viser videre til at denne forståelsen også har gode grunner for seg. Det ville være vanskelig for flyselskapene å håndtere flypassasjeravgiften dersom passasjerens samlede reiserute ikke fremgår av bestillingen.

Nemnda mener derfor at forskriften § 3-22-5 nr. 3 innebærer at passasjerer må ha kjøpt gjennomgående billett for å være omfattet av unntaket. Nemnda anbefaler derfor ikke at klager gis medhold.

Vedtak

Transportklagenemnda - fly anbefaler ikke at klager gis medhold i sitt krav om refusjon av flypassasjeravgiften.

Nemndas representanter

Helen Andenæs Sekulic (leder)

Kirsti Pamphlett (Forbruker Europa)

Thomas Iversen (Forbrukerrådet)

Anne-Kathrine Sand (SAS)

Gøran Jenssen (Widerøe)